

Іспанська мова надзвичайно мелодійна, багата, недарма нею розмовляє майже третина світу, вона надається для відтворення найкращих зразків світової літератури, серед яких достойне місце посідає українське художнє слово.

Віриться, що поезія Тараса Шевченка, явлена світові з глибинних джерел українського народу, стане згодом духовним набутком усіх іспаномовних народів. Як символ свободи, прагнення націй до самовизначення слово українського Пророка стоїть в обороні людини, її права на гідне життя. За це й шанують його народи світу, згідно з його "Заповітом":

І мене в сем'ї великій,
В сем'ї вольній, новій,
Не забудьте пом'янути
Незлим тихим словом.

Y en una familia grande,
Libre y renovada,
No olvideis recordarme
En voz reposada.

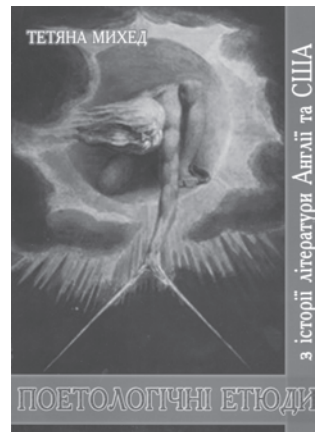
м. Луцьк

Наші презентації

Тетяна Михед.

*Поетологічні етюди з історії літератури Англії та США:
Зб. статей. – Ніжин: ТОВ "Видавництво "Аспект-
Поліграф", 2005. – 172 с.*

У книжці поєднано аналітику на рівні окремих епох, в основі якої, проте, свій "рух": від Шекспіра до Т.-С.Еліота. В межах цього "руху" статті збірки, об'єднанні назвою "Поетологічні етюди", можна погрупувати у своєрідні блоки за основними понятійно-смысловими і знаково-символічними критеріями й вилаштувати умовний композиційний вектор "розгортання" дослідницької парадигми, що зводиться до уявної низки: антична міфологема – афористика – євангеліє – притча – канон – концепт – автор – інтертекст. Окремі постаті, творчість яких проаналізовано крізь призму компаративної методології (як-от Гоголь та Ірвінг, Гоголь і Готорн, Белінський та Емерсон), постають у якісному іншому, новому для українського літературознавства контексті.

Михайло Наєнко.

*Художня література України. Ч.1: Від міфів
до реальності. – К.: ВЦ "Просвіта", 2005. – 660 с.*

Стислий науково-популярний виклад історії української літератури від найдавніших (міфологічно-фольклорних) часів до початку XXI століття в загальнослов'янському і світовому літературному контексті. Як зауважує в передмові автор, "на все" в осмислені літпроцесу може претендувати хіба що історія академічного типу; я пропоную науково-популярне видання, яке могло б задовольнити бодай мінімальну цікавість українця й неукраїнця до власне української літературної спадщини. Звідси – зосередження уваги тільки на найбільш значущих явищах літератури... Хотілося б, аби пропонований текст відповів кожній освіченій людині на найпростіше питання: а що ж у тій літературі України є справді вагомого і такого, що не трапляється в літературах інших народів?". Перша частина видання присвячена давньому періоду української літератури та раннім виявам нового.

